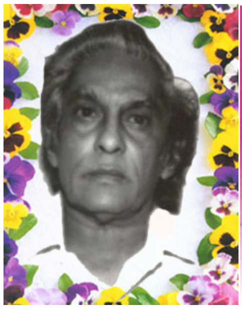
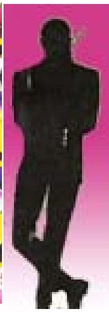

ప్రాణానికి ప్రాణం

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

14

సులేమాన్ వేషంలో వున్న రాజు, సులేమాన్ అసిస్టెంటు హుస్సేన్, వాళ్ళ అనుచరులు మరొకరిద్దరు నలుగురూ కూర్చుని విస్కీ తాగుతున్నారు. అంతలో లోపల గదిలోంచి ఓ యువతి వచ్చి "సర్! ప్రెసిడెంట్ కాలింగ్ యు" అన్నది. వెంటనే రాజు లేచాడు. తడబడుతూ రెండడుగులు వేశాడు. "సర్! స్టెడీ అంటూ ఆ యువతి రాజు మోచేయి పట్టుకుని, నడిపించుకుని తీసుకెళ్ళింది లోపలికి యింకో గదిలోకి. గది చాలా చిన్నది. ఒకే ఒక ఎలక్ట్రిక్ దీపం వెలుగుతోంది. గదిలో ఒకమూలగా ఒక వైర్‌లెస్ ట్రాన్స్‌మీటర్ వుంది. ఆ యువతి ఓ మీట నొక్కింది. కుయ్ కుయ్‌మని చప్పుడయింది. తర్వాత రిసీవింగ్ సెట్‌లోంచి గుర్ గుర్ మని వినిపించింది.

"మీరు యిక మాట్లాడవచ్చు" అని ఆ యువతి గదిలోంచి వెళ్ళిపోయి తలుపు మూసేసింది. రిసీవర్‌లోంచి మళ్ళీ గుర్ గుర్ మన్న శబ్దం. వైర్‌లెస్ రిసీవింగ్ అండ్ ట్రాన్స్‌మీటింగ్ సెట్స్ ఎలా ఉపయోగించాలో రాజుకి తెలుసు. అదికాదు రాజు సమస్య. ఇప్పుడు అవతలనించి కోడ్‌లో అడుగుతున్నాడు, తను కోడ్‌లో జవాబు చెప్పాలి. అవతల మాట్లాడుతున్నది ఎవరోకాదు. పాకిస్థాన్ అధ్యక్షుడు.

"గుర్...గుర్...గుర్..క్కుర్."

ఒక్క తప్పుచేస్తే తన ప్రాణానికే నష్టంకాదు. ఇంతవరకూ తను సాధించినదంతా వృధా అవుతుంది. గదంతా కలయచూశాడు. తన పిచ్చికాని కోడ్ వ్రాసి పెడతారా? ధైర్యం చేశాడు. "క్షమించాలి. నేను గత కొన్ని రోజులుగా యుగంధర్ అసిస్టెంట్ రాజు బందీగా వున్నాను. అతను రకరకాల మత్తు మందులు యిచ్చాడు. జ్ఞాపకశక్తి క్షీణించింది. ఇంక ఒకటి, రెండు రోజులు అయితేగానీ పూర్తిగా కోలుకోలేను. అంతవరకూ..."

"దట్ యీజ్ వెరీబాడ్ ఆరోగ్యం కోలుకోగానే కాంటాక్టు చెయ్యవలసింది" నిశ్శబ్దం అయింది. రాజు ఒక్క నిట్టూర్పు వదిలి గదిలోంచి బయటికి వచ్చాడు. ఇప్పటికి గండం గడిచింది. అతను గదిలోకి రాగానే అందరూ లేచి నిలుచున్నారు. "ఏమిటి సర్ ఇన్‌స్ట్రక్షన్స్?" అడిగాడు హుస్సేన్.

"అధ్యక్షుడు చెప్పే విషయాలన్నీ నీకు చెప్పాలా?" అడిగాడు రాజు కోపంగా.

"సారీ సర్ యు ఆర్ యిన్ ఏ బాడ్ మూడ్" అని హుస్సేన్ గ్లాసు ఖాళీ చేసి, గుడ్‌నైట్ చెప్పి మెట్లు ఎక్కి పైకి వెళ్ళిపోయాడు. రాజు ఒక్కడే విస్కీ గ్లాసు చేతిలో పట్టుకుని కూర్చున్నాడు. ఆ కోడ్ ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. తెలుసుకుంటే తరవాత ఎత్తు వెయ్యవచ్చు. కుమార్‌ని ఎక్కడ దాచారని తను హుస్సేన్‌ని అడగడానికి వీలులేదు. ఆలోచిస్తున్నాడు. ఆలోచిస్తూ విస్కీ చప్పరిస్తున్నాడు. అంతలో వైర్‌లెస్ రూం తలుపు తెరుచుకుంది. ఆ యువతి తలుపు దగ్గరే నిలబడి రాజుని చూస్తోంది. రాజు గమనించాడు. "ఎందుకు యిక్కడ నిలుచున్నావ్? ఏం కావాలి?" కసిరాడు రాజు.

ఆమె నవ్వింది. "యు ఆర్ రియల్లీ యిన్ ఎ వెరీ బ్యాడ్ మూడ్ అంతేకాదు యు ఆర్ యిన్ ఎ వెరీ బాడ్ ఫ్లయిట్" అన్నదామె. అంటూ రివాల్వర్ రాజు ఛాతీమీదికి సూటిగా గురిపెట్టి వుంచింది. రాజు బెదిరిపోలేదు. ఇటువంటి పరిస్థితి ఏదో కలుగుతుందని అనుకుంటూనే వున్నాడు. "నువ్వు.." అంటున్నాడు. మాట్లాడవద్దని సంజ్ఞ చేసి రమ్మని చేత్తో పిలిపించింది. రాజులేస్తున్నాడు. "ప్లీజ్ చేతులు పైకి ఎత్తు" అన్నది. తప్పలేదు రాజుకి. రెండుచేతులూ పైకి ఎత్తిపెట్టి ముందుకి నడిచాడు. రాజు గదిలోకి వెళ్ళిన తర్వాత కాలితో తలుపు మూసి, రివాల్వర్ కిందికి దింపకుండా "మిష్టర్ ఇప్పుడు చెప్పు నువ్వు ఎవరు?" అడిగింది.

"నీ ధైర్యానికి మెచ్చుకుంటున్నాను. నిన్ను డిస్మిస్ చేస్తాను" బుకాయించడానికి ప్రయత్నించాడు రాజు.

"చాలు ఆ డబాయింపు వద్దు. నువ్వు సులేమాన్‌వి కావని నాకు తెలుసు."

"ఎలా తెలుసు?"

"ఫూల్! సులేమాన్ గదిలోకి వచ్చిన తర్వాత, ఎందుకులే వివరాలు నీకు చెప్పడం. నేనూ, సులేమాన్ ప్రేయసీ ప్రియులం" అన్నది.

"సరే, నువ్వు సులేమాన్ ప్రియురాలివి. ఒప్పుకున్నాను. నేను సులేమాన్ కానని తెలుసుకున్నాక అందర్నీ పిలిచి నన్ను పట్టివ్వకుండా"

"అదీ చెప్తాను ఓపికపట్టు. నువ్వు ఎవరివి? ఎందుకిలా సులేమాన్‌లా మారువేషంలో వచ్చావు? అందర్నీ మోసం చెయ్యగలనని ఎలా అనుకున్నావు? అసలు నీ యీ మోసానికి కారణం ఏమిటి? నిజం చెప్పావంటే నిన్ను ప్రాణాలతో వొదిలిపెడతాను" అన్నదామె.

రాజు తలుపు వైపు చూశాడు. లోపల గడియ వేసి వుంది. రాజుకి నవ్వు వచ్చింది.

"ఎందుకు నవ్వుతున్నావు? నవ్వడానికి ఏముంది?" అడిగింది. రివాల్వర్ క్రిందికి దింపలేదు.

"నీ అమాయకత్వానికి. నీ వెనక..."

"నన్ను అలా మోసం చెయ్యలేవు" అన్నదామె.

"సరే. నీ ప్రశ్నలకి నేను జవాబు చెప్పను. కమాన్! ముందికి ఒక తోపు తొయ్యి" అన్నాడు రాజు ఆమె వెనక తలుపు వంక చూస్తూ. ఎవరో అక్కడ నిలుచున్నట్టు కళ్ళతో సంజ్ఞ చేశాడు. రాజు నిజం చెబుతున్నాడేమో? ఒక్క అరక్షణం వెనక్కి తిరిగితేనేం అనుకుని ఆమె తల వెనక్కి తిప్పింది.

అది చాలు. ఆ అరక్షణం చాలు రాజుకి. ఒక్క ఎగురు ఎగిరి, మనిషి అంతా ఆమె మీద పడ్డాడు. పడుతూ, ఒక చెయ్యి ఆమె నోటిమీదికీ, యింకో చెయ్యి పిస్తోలున్న ఆమె చేతిమీదికీ పోనిచ్చాడు. ఇద్దరూ నేలమీద పడ్డారు. ఆమె క్రింద అతను పైన. ఆమెని అరవనివ్వకుండా నోరు ఒక చేత్తో నొక్కేశాడు. ఇంకో చేత్తో పిస్తోలున్న ఆమె చేతిని మెలిపెట్టాడు. బాధతో ఆమె కళ్ళు ముడుచుకుంటున్నాయి "వొదిలెయ్యి. పిస్తోలు విడిచెయ్యి, లేదా చెయ్యి విరిగిపోతుంది" అన్నాడు ఆమె చెవిలో. అతని బరువుక్రింద ఆమె నలిగిపోతోంది. ఊపిరి ఆడడంలేదు. అతని బలం ముందు ఆమె బలం ఏమాత్రం సరిపోవడంలేదు. ఆ విషయం ఆమెకీ తెలుసు.

ఒదిలేసింది పిస్తోలు. ఆమె రెండుచేతులూ తన పొట్టకిందికి లాక్కుని నొక్కిపెట్టాడు.

ఆమె నోటిమీదనించి చెయ్యి తియ్యలేదు. రాజు ఆమె మీదికి ఎగిరినప్పుడు అక్కడ వున్న చిన్న బల్ల కింద పడింది. ఆ చప్పుడికి మేడమీద వున్న హుస్సేన్, తదితరులు పరిగెత్తుకుని వచ్చి "సర్! ఏమిటి? ఏం జరిగింది?" అదిగాడు గది బయటనించి హుస్సేన్.

"అనవసర విషయాల్లో జోక్యం కల్పించుకోకు. గెట్‌బాక్" అరిచాడు ధీమాగా రాజు. అదే సమయంలో చేత్తో ఆమె గొంతు పట్టుకుని కొద్దిగా నలుపుతూ "నవ్వు, నవ్వు. ప్రేమకలాపం అని వాళ్ళకి అనిపించేలా నవ్వు" అన్నాడు ఆమె చెవిలో. ఆమె నోటిమీదినించి చెయ్యి కొద్దిగా తీశాడు. "అరిచావా, చస్తావు" అన్నాడు. అతని కళ్ళల్లో తెగింపు ఆమె కర్థమయింది. కిలకిలా నవ్వింది. నవ్వుతోంది. రాజు

ఊపిరి పీల్చాడు. గదిబయట నిలుచున్న వాళ్ళ బూట్సుల చప్పుడు కాస్త దూరమైంది. కానీ వాళ్ళ మాటలు అస్పష్టంగా వినపడుతున్నాయి. అంటే వాళ్ళు హాల్లోనే అక్కడే గదిముందు కూర్చున్నారు.

అతని వొంటి బరువు మోయలేక ఆమె ఆయాసపడుతోందని తెలుసు రాజుకి. కానీ పక్కకి తొలిగితే తన పట్టు సడలితే ఆమె అరిస్తే? ఆమెని కదలనివ్వలేదు. ఆమెని వొదలలేదు. క్షణాలు నిమిషాలు అవుతున్నాయి. నిమిషాలు గడిచిపోతున్నాయి.

"పేకముక్కలు పట్రా ఆడుకుందాం" అరిచాడు హుస్సేన్. ఎవరో మెట్లు ఎక్కుతున్నారు. అంటే వాళ్ళు అక్కడనించి కదలరు. ఎందుకు? అనుమానం కలిగిందా? ఎంతసేపు యిలా యీమెని? ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు. తన కళ్ళల్లోకి జాలిగా చూస్తోంది. కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండిపోయాయి ఆమెకి. ఆమెని వొదిలితే అరుస్తుంది. అరిస్తే తన ప్రాణం పోతుంది. తప్పదు. చంపెయ్యాలి. గొంతు నలిపి ఆమెని చంపెయ్యాలి. దయకీ, ఆడదనే జాలికీ సమయంకాదు. తప్పదు.

అయినా ఎలా? ఒక ఆడదాన్ని గొంతుపట్టి నలిపి చంపడం? తను చెయ్యలేడు. ఏం చెయ్యాలి? గది బయట వాళ్ళు పేకాట మొదలుపెట్టారు. పేకముక్కలు కలపడం వినపడుతోంది. నిముషాలు దొర్లిపోతున్నాయి. అతని బరువు భరించలేక ఆమె రొప్పుతోంది. రొప్పుతూ కనురెప్పలు రెపరెపలాడిస్తోంది. ఏమిటి? ఏదో సంకేతంలా? ఏదో అర్థంతో రెప్పలు ఆడిపిస్తోంది. మనస్సంతా కేంద్రీకరించి ఆ రెపరెపలు చూస్తున్నాడు. అర్థమవుతోంది. మోర్స్‌కోడ్ సూత్రంగా పెట్టుకుని కోడ్‌లో చెపుతోంది.

"నేను అరవను. నేను నిన్ను బయటపెట్టను. నన్ను చంపక" అదే ఆమె చెపుతున్న విషయం.

"ఎలా నమ్మడం?" చెవిలో అన్నాడు రాజు.

"నేను వాళ్ళల్లో ఒకతెను కాను. అయితే నిన్ను అప్పుడే వాళ్ళకి పట్టిచ్చేదాన్ని. నీలాగే శత్రువ్యూహంలోకి మాయోపాయంతో చేరినదాన్ని నేను. అందుకే సులేమాన్‌ని నా వలలో వేసుకున్నాను" ఆమె కళ్ళల్లోకి చూశాడు. ఆ కళ్ళల్లో దైన్యమూ, భయమేనా? లేక నిజం కూడా కనిపిస్తోందా? ఒక్కొక్కప్పుడు యీ వృత్తిలో కూడా ఎవర్నో ఒకర్ని నమ్మవలసి వస్తుంది. ఈమెని నమ్మిచంపకుండా గొంతుమీదనించి చేతులు తియ్యడం పొరపాటేమో? తన ప్రాణం పోతుందేమో? అయినా ఆడదాన్ని తను చంపలేడు. అంతకన్నా ఆమె మాటలు నమ్మడమే మంచిది. ఆమె గొంతుమీదనించి చేతులు తీసేశాడు. ఆమె మీదనించి జరిగాడు. ఒకసారి బరువుగా ఊపిరి తీసుకుని వదిలి రాజుని చూసి చిరునవ్వు నవ్వి, చటుక్కున ముందుకు వంగి అతని పెదిమలమీద చిన్నముద్దు పెట్టుకుంది ."థాంక్యూ, ప్రస్తుతానికి మనం మిత్రులం. తర్వాత ఏమవుతుందో చూద్దాం. నిన్ను నేను బయట పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తే, నా విషయం బయటపడవచ్చు" అన్నది.

"నువ్వు ఎవరు?" అడిగాడు రాజు.

"నా పేరు జానీటా. నేను అమెరికన్ సి.ఐ.ఏ ప్రతినిధిని" అన్నది.

15

రెండుసార్లు సిగిరెట్ పొగపీల్చి, వొదిలి షకీర్ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"కుమార్ చేస్తున్న పరిశోధన గురించి మాకు తెలిసింది. సరే ఎవరిద్వారా తెలిసిందో చెప్పను. కుమార్ పరిశోధన గురించి మాకు తెలిసింది. సారీ! ఎవరిద్వారా తెలిసిందో చెప్పను. కుమార్ పరిశోధన విజయవంతం అయి అటునింటిలోహమే తయారు చేయగలిగితే, యుద్ధ పరికరాలకీ, ఆయుధాలకీ ఉపయోగ పడితే అది మా పాకిస్తాన్ దేశంలోనే తయారుకావాలి. ఇంకెవరికి లభ్యం కాకూడదు అని మా అధ్యక్షులు నన్ను పిలిచి చెప్పారు. ఆ లోహాన్ని తయారు చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్న శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి పాకిస్తాన్‌కి తీసుకువచ్చినా సరే, లేదా ఆ రహస్యం కనుక్కొని, ఆ రహస్యం యింకెవరికీ తెలియకుండా ఆ శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి చంపేసినా సరే" అని అధ్యక్షులు నాకు చెప్పారు.

"మా ఏజెంట్లనించి వచ్చిన మొదటి రిపోర్టుని బట్టి కుమార్ చాలామంచి యువకుడనీ, అతని పరిశోధన తప్ప అతనింకే విషయాలు పట్టించుకోడనీ, మనుష్యులతో ఎక్కువ పరిచయం చేసుకునే వ్యక్తికాడనీ తెలిసింది. అటువంటి మనిషికి ఆడవాళ్ళు అసలు పరిచయం వుండరు. వెంటనే నేను ప్లాన్ ఆఫ్ ఆక్షన్ తయారుచేసి, నా అసిస్టెంట్ హుస్సేన్‌తో మా డిపార్టుమెంటులోని ఆడ ఏజెంట్లలో ఘటికురాలయిన నజీంని తీసుకుని రహస్యంగా ఈ దేశం చేరుకున్నాము. విశాఖపట్నంలో యిల్లు అద్దెకు తీసుకుని, హార్డ్‌వేర్ మర్చంట్సుగా వృత్తి ప్రారంభించాము. మా వేషాలు పూర్తిగా మార్చుకునేందుకు నా అసిస్టెంటు హుస్సేన్ నజీం తండ్రిగా, నేను హుస్సేన్ కొడుకు సులేమాన్‌గా నటించాము. నజీమ్ కుమార్‌తో పరిచయం చేసుకుని, అతన్ని వలలో వేసుకుని, పెళ్ళి చేసుకుని, హనీమూన్‌కి సిమ్లాకి బయలుదేరదీయాలి. తోవలోనో, సిమ్లాలోనో కుమార్‌ని బంధించి రహస్యంగా సరిహద్దు దాటించి పాకిస్తాన్ తీసుకుని పోవాలని మా పథకం. మా పథకానికి మొదటి అంతరాయం. మీవాళ్ళు. మేం అనుకున్నంత అజ్ఞానులుకారు. కుమార్‌ని ఒక కంట కనిపెట్టమని స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజెంటుని నియమించారు. కుమార్ ఎక్కడికి వెళితే అక్కడ నీడలా అతను వెంట వుంటున్నాడు. అతనికి అనుమానం కలగకుండా మా కార్యక్రమం సాగించాలి. ఇక రెండవ అంతరాయం కుమార్ తండ్రి - శివరాం" అన్నాడు షకీర్.

"ఒక ముస్లిం యువతిని పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే ఏ తండ్రీ అంగీకరించడని మీరు ముందే ఊహించి ఉంటారుగా" అన్నాడు యుగంధర్.

షకీర్ నవ్వాడు. "అవును. తండ్రి అభ్యంతరం చెపుతాడు. అభ్యంతరాలు, ఆటంకాలు ఏర్పడినపుడు ప్రేమపిచ్చి ఎక్కువ అవుతుంది. జనీం కోసం కుమార్ ఏమైనా చేస్తాడు అని అనుకున్నాను. కానీ విచారిస్తే అడ్వకేటు శివరాం చాలా అధునాతన భావాలు కలవాడు అనీ, జాతి, మత, కుల, ఆర్థిక విభేదాలు పాటించనివాడనీ తెలిసింది. చిక్కులో పడ్డాను. తండ్రి అభ్యంతరం చెపితే, తండ్రినీ, తల్లినీ ఎదిరించి కుమార్ నజీంని పెళ్ళిచేసుకుని, ఎవరికీ చెప్పకుండా విశాఖపట్నం నించి తన భార్యతో వెళ్ళిపోతే ఎవరూ అంతగా పట్టించుకోరు. తండ్రి అభ్యంతరం చెప్పకపోతే మా పథకం విషయం ఏమిటి? నజీం విషయం శివరాం ఆరా తీస్తున్నాడని తెలిసి నేనే కొంత దొంగ సాక్ష్యం సృష్టించాను. నజీం వేశ్య అనీ, నజీం వయస్సులో కుమార్ కన్నా పెద్దది అని. ఈ రెండు కారణాలవల్ల శివరాం తన కొడుకు నజీంని పెళ్ళి చేసుకోడం ఒప్పుకోడని అనుకున్నాను. నేను అనుకున్నట్టు శివరాం కొడుకుతో ఘర్షణ పడ్డాడు. నేనూ హుస్సేన్ నాటకం ఆడాం. నజీమ్ వయస్సులో కుమార్ కన్నా పెద్దది అనీ, ఈ రెండు కారణాలవల్ల శివరాంతో తన కొడుకు నజీంని పెళ్ళిచేసుకోడం మాకూ యిష్టంలేదని నిష్కర్షగా చెప్పాము. ఇలా చెయ్యడం వల్ల మీ స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజెంటుకి మా మీద అనుమానం కలగలేదు. నజీందీ కుమార్‌దీ నిజమైన ప్రేమ అనుకున్నాడు అతను. అందువల్లే మా విషయం అంత పట్టించుకోలేదు. అంతవరకూ అన్నీ సవ్యంగానే సాగిపోయాయి."

"తర్వాత?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మాట్లాడి మాట్లాడి నోరు ఎండుకుపోతోంది. మంచినీళ్ళు" షకీర్ అనగానే కాత్యా చల్లని మంచినీళ్ళు తెచ్చి యిచ్చింది.

"పెళ్ళయిపోయింది. హనీమూన్‌కి ఊటీకి వెళ్ళాలని కుమార్ అన్నాడు. నజీం ఆ విషయం నాతో చెప్పింది. ఇబ్బందేమీ లేదు. అక్కణ్ణించి మళ్ళీ విశాఖపట్నం రాకుండా ఉత్తరదేశానికి తీసుకువెళ్ళమని చెప్పాను. తీరా ఊటీ వచ్చారు. నేను హుస్సేన్ కూడా ఊటీ వెళ్ళాము. అందరం ఊటీలోనే ఏవో అమ్మేవాడి వేషంలో ఒకటి రెండుసార్లు హుస్సేన్ వెళ్ళి నజీంని కలుసుకున్నాడు. కుమార్ పూర్తిగా తన వలలో పడిపోయాడనీ, తను ఎంతచెపితే అంతేనని ధైర్యం చెప్పింది నజీం. ఊటీనించి అతన్ని బయలుదేరదీయడానికి ప్రయత్నం చెయ్యమని చెప్పాము. వారం రోజులు దాటినా నజీం ఆ ప్రయత్నం ఏమీ చెయ్యడంలేదు. ఆమెని తొందరపెట్టడానికని, ఆ రాత్రి వెళ్ళాను. కిటికీలోంచి నజీం నన్ను చూసి డూప్లికేట్ తాళం చెవి యిచ్చింది. లోపలికి వెళ్ళాక నాకు మొదటి షాక్ - నజీం నాకు ఎదురు తిరగడం. కుమార్‌ని తను మనసారా ప్రేమిస్తున్నాననీ, అతనికి ద్రోహం చెయ్యలేననీ అతను తర్వాత తనని ద్వేషించడం తను

సహించలేననీ చెప్పి ఏడ్చింది. నా ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. శిక్షణ పొందిన, అనుభవం వున్న ఆడ ఏజెంట్లు అందరిలోకీ సమర్ధురాలైన నజీమే యిలా ఒక యువకుణ్ణి తన వలలో వేసుకోబోయి, అతని వలలో తనేపడి ప్రేమ అంటుందేమిటి? మా వృత్తికి ప్రేమ అనేది తగదనీ, గూఢచారిత్వం వృత్తిగా స్వీకరించిన తర్వాత అవన్నీ మర్చిపోవాలనీ యిపుడు మాకు ఇలా ఎదురు తిరిగితే తీవ్రమైన శిక్ష పడుతుందనీ, ఎంతో చెప్పి చూశాను. తనని కావలిస్తే చంపమన్నది. కుమార్ దృష్టిలో తను నీచపడడం కన్నా చావే మేలన్నది. ప్రేమలో పడ్డ ఆడదానితో వాదించి ప్రయోజనం లేదనుకున్నాను. అంతలో బయట ఏదో అలికిడి అయింది. కుమార్ వస్తున్నాడేమోనని ఎక్కడ దాక్కోవాలా అని చూస్తున్నాను వీధితలుపు లోపల గడియపెట్టడం మర్చిపోయాను. అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది. పడక గది తలుపు వెనక్కి వెళ్ళి నిలుచున్నాను. అవసరమైతే కుమార్‌ని ఒక దెబ్బకొట్టి పారిపోదామని కాని తీరా లోపలికి కుమార్ కాదు. ఒక స్త్రీ.''

షకీర్ ఒక్క నిముషం పాటు మౌనంగా వుండి, మళ్ళీ ప్రారంభించాడు. 'మైడియర్ సర్ ఆ వచ్చిన స్త్రీ మూడుమూర్తులా నజీంలా వుంది. చేతిలో పిస్తోలు పట్టుకుని నిలబడింది. నజీం ఛాతీమీదికి గురిపెట్టింది పిస్తోలు. ఆ యువతి నోరు తెరిచి మాట్లాడేంతవరకూ నాకేమీ తోచలేదు. అచేతనుడనై పోయాను. నజీం అడిగింది ఆమెని ''నువ్వు ఎవరు?'' అని. ఆ వచ్చిన స్త్రీ నవ్వి ''నేను నజీంని. నువ్వు ఎవరివో'' అంటూ పిస్తోలు మీట లాగుతోంది. అంతే. యిక క్షణం ఆలస్యం చెయ్యలేదు. మొలలో వున్న కత్తి తీసి, ఆమెని వీపులో పొడిచేశాను. ఆమె చేతిలోంచి పిస్తోలు కిందపడిపోయింది. రక్తం కింద నేలమీద, తివాసీమీద కారకుండా అమాంతం ఆమెని ఎత్తి పరుపుమీద పడేశాను. వెంట్రుక వాసిలో చావు తప్పించుకున్నానని నజీంకి తెలిసొచ్చింది. మనిషి రెపరెపలాడిపోతోంది.

''స్టడీ నజీం! ఇప్పుడయినా తెలిసిందా? ఒకసారి యీ వృత్తిలోకి దిగాక మళ్ళీ వెనక్కిపోవడం అంటూ వుండదు. పద.. పోదాం'' అన్నాను.

''ఎక్కడికి?'' అడిగింది నజీం.

''ఇద్దరు నజీంలని చూసి కుమార్ ఏమవుతాడు? అతన్ని గందరగోళం చెయ్యకూడదు. కుమార్ వచ్చే టైం అయింది. పద'' అని చనిపోయిన స్త్రీ వీపులో వున్న కత్తి తీసేసి, డూప్లికేట్ తాళం చెవిమీద నా వేలిముద్రలు తుడిచేసి నజీంని తీసుకుని వెళ్ళిపోతూ, ఆ స్త్రీ ఎవరో తెలుసుకుందామని దగ్గరికి వెళ్ళి పరీక్షగా చూశాను. రూపంలో, విగ్రహంలో చాలావరకూ నజీంలా వుంది. నిజమే కానీ, చాలా తేడాకూడా వుంది. నజీంని చంపి, తను నజీంలా నటించి కుమార్‌ని తన వలలో వేసుకోగలనని ఎలా అనుకున్నదో ఆమె. ఆశ్చర్యం. ఆత్మవిశ్వాసానికి కూడా అంతుండాలి'' అన్నాడు షకీర్.

''ఇంతకీ ఆమె ఎవరు?'' అడిగాడు బండార్కర్.

''ఆమె చైనీస్ గూఢచారిణి. మా రెండు దేశాల మధ్య మైత్రి వున్నా యిటువంటి లోహం మా హస్తగతం కావడ్మ యిష్టంలేక చైనీస్ వాళ్ళు గూఢచారులని పంపారు. సమయమూ అవకాశమూ కలిగినపుడు కుమార్‌ని ఎత్తుకుపోవడానికి వాళ్ళూ పథకం వేసుకున్నారన్నమాట.''

మరొక సిగిరెట్ వెలిగించి, చిన్ననవ్వు నవ్వి, ''చనిపోయిన స్త్రీ నజీం అని కుమార్ భ్రమపడడానికి చాలా అవకాశం వుంది. మనిషి మాట్లాడినా, కదిలినా, నవ్వినా, అతనికి నజీం కాదని తెలిసిపోయేది అనుకుంటాను. జీవంలేని ఆమెని చూసి, తన నజీమే చచ్చిపోయిందని కుమార్ గుండె బద్దలయిందంటే అందులో ఆశ్చర్యం లేదు. నేను, హుస్సేన్ చచ్చిపోయిన స్త్రీ నజీం అని చెప్పడానికి మాకు కారణాలున్నాయి. అలా చెప్పకపోతే కంప కంప అంతా కదులుతుంది. శివరాం నజీంని దూరంనుంచి చూడడమే కాని ఆమెతో చనువులేదు. అందువల్ల ఆయన పొరపడడానికి అవకాశం వుంది. ఎటొచ్చీ మీ స్పెషల్ బ్రాంచి ఏజెంటు. నజీంని చాలాసార్లు దగ్గర్లోంచి చూశాడని నాకు తెలుసు. చనిపోయిన స్త్రీ నజీమో కాదో అతనికి తెలుసా, తెలియదా అనే విషయం నాకు తెలియదు'' అన్నాడు షకీర్.

''చనిపోయిన స్త్రీ నజీం కాదని అతను చెప్పాడు'' అన్నాడు యుగంధర్.

"అవును. శిక్షణ పొందిన గూఢచారి. మనుష్యుల్ని గుర్తుపట్టడంలో గుర్తుపట్టిన వాళ్ళని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవడంలో తర్ఫీదు యిచ్చివుంటారుఉ. జస్ట్ ఒన్ సెకండ్ యుగంధర్ నాకు తెలుసు, మీరు శివరాం హత్యగురించి అడగబోతున్నారని. అదే చెపుతాను" ఒక గుక్క మంచినీళ్ళు తాగి చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments